

РЕШЕНИЕ

№ 189

гр. Ботевград, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БОТЕВГРАД, II-РИ ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: И. Цв. Т. А.

при участието на секретаря Т. В. Б.
като разгледа докладваното от И. Цв. Т. А. Гражданско дело №
20231810101064 по описа за 2023 година

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК във вр. с чл.439 от ГПК.

Ц. Х. М. от Б., ул.Ш. №., с ЕГН: *****, чрез пълномощник адв. Г. Д. от САК, моли да бъде признато за установено по отношение на Б. С. З. от Б., ж.к.С., бл.*, вх.*, ет.*, с ЕГН: *****, че не дължи следните суми: сумата-главница от 2 945 лева, получена на отпаднало основание поради разваляне на договор за ремонтна дейност, сключен на 27.10.2006г., ведно със законната лихва за забава върху горната сума - главница, считано от 22.11.2007г. до окончателното ѝ изплащане /в размер от 4909.28 лева към датата на получаване на призовката за доброволно изпълнение на 25.05.2023г./, за които суми е издаден Изпълнителен лист от 16.10.2013г. по гр.д. № 708/2007г. по описа на Районен съд - Ботевград, както и сумата от 72.60 лева за разноски по изпълнителното дело и сумата от 648.34 лева - такса по чл. 53 от Тарифата за ДТ по ГПК, които суми са предмет на принудително изпълнение по изпълнително дело № 20231810400083 по описа на Държавния съдебен изпълнител при Районен съд - Ботевград, поради погасяването по давност на вземанията, както и да му се присъдят разноските по делото, за които не представя списък за разноските по чл.80 от ГПК.

В с.з. ищецът, чрез пълномощник адв. Г. Д. от САК, поддържа така предявения иск като заявява, че за ищеца е налице правен интерес от предявяване и уважаване на иска. По искане на ответника е образувано ново изп.дело № 83/2023 година по описа на ДСИ при РС-Ботевград на 23.05.2023г., след като задълженията на ищеца по издадения изпълнителен лист по влязло в сила съдебно решение на 16.07.2013г. по гр.д. № 708/2007г. по описа на РС-Ботевград са погасени по давност на 09.02.2021г., тъй като последното изпълнително действие е наложена възбрана върху недвижим имот, собственост на ищеца, което е станало на 08.02.2016г. по изп. дело № 15/2014г. по описа на ЧСИ с рег. №794 Я.С., с район на действие СОС и на 05.06.2023 година след образуване на 23.05.2023г. на изп. дело № 83/2023г. по описа на ДСИ при РС-Ботевград е наложена възбрана върху 4 имоти на ищеца.

Според ответника от приложените писмени доказателства по делото няма данни в петгодишния период от 08.02.2016г. до 08.02.2021г. да са извършени принудителни изпълнителни действия по висящото изпълнително дело освен молбата на ответника за прехвърлянето му при друг ЧСИ, за което и задължението на ищеца е погасено по давност

съгласно чл.117, ал.2 от ГПК.

Моли да се уважи иска изцяло и се присъдят направените по делото разноски.

Ответникът–Б. С. З. от Ботевград, чрез пълномощник адв. Г. У. от САК , е направила възражение по иска и е представила писмен отговор с вх.№ 6078 от 11.09.2023г., в предвидения в закона срок.

В писмения отговор ответникът твърди, че искът е недопустим за разноските, които са в размер на 72.60 лв. за воденото изпълнително дело и сумата в размер на 648 лв. - такса по чл. 53 от Тарифата за ДТ по ГПК, тъй като не са част от вземанията по изпълнителния лист, издаден въз основа на влязлото в сила на 16.07.2013г. Решение № 33/21.02.2013 г., постановено по гр. дело № 708/2007г. на РС-Ботевград, а са последица от предприети от вискателя действия по осъществяване на принудително изпълнение спрямо длъжника.

Ответникът оспорва иска и заявява, че е неоснователен. Същият твърди, че въз основа на изпълнителния лист от 16.10.2013г. по гр. дело № 708/2007г. на РС Ботевград, по молба на ответника до ЧСИ-Я.С., рег. № 794 от КЧСИ (загубил към настоящия момент правоспособност на основание чл. 31 от ЗЧСИ) е образувано изпълнително дело през 2013 г. по описа на ЧСИ Я.С., рег. № 794 от КЧСИ против ищеца. Видно от отбелязванията на гърба на изпълнителния лист по делото са изплатени суми в размер на 108 лв. - такси платени на 14.01.2014 г.; 100 лв. платени на 14.01.2014 г.; 497,50 лв. платени на 14.01.2015 г., 97,90 лв. платени на 04.05.2015 г.; 300 лв. платени на 04.05.2015 г.

След прекратяване на дейността на ЧСИ-Я.С., изпълнителното дело е изпратено на ЧСИ Н.Д. с рег. № 793 от КЧСИ. Образувано е изпълнително дело № 20197930400719 по описа на ЧСИ Н.Д., рег. № 793 от КЧСИ, което на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК е прекратено с Постановление от 04.02.2020г. и е влязло в сила на 05.04.2020г. Ответникът заявява, че по силата на чл. 116, б. „в“ от ЗЗД, давността се прекъсва с предприемане на действия за принудително изпълнение, както и че правилото е, че при изпълнителния процес давността се прекъсва многократно - с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ. Ответникът твърди, че съгласно постановеното с Тълкувателно решение № 3 от 28.03.2023 г. по тълк. д. № 3/2020г. на Върховен касационен съд, ОСГТК, погасителната давност не тече, докато трае изпълнителният процес относно вземането по изпълнителни дела, образувани до приемането на 26.06.2015г. на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС, приложимо за изпълнителното дело, образувано през 2014г. при ЧСИ-Я.С.. Ответникът заявява, че тъй като са предприемани изпълнителни действия по делото, давността е прекъсвана и към настоящия момент не е изтекла.

В с.з. ответникът, чрез пълномощник адв.Г. У. от САК оспорва иска, заявява, че задължението на ищеца към ответника, отразено в издадения изпълнителен лист по влязло в сила съдебно решение по гр.д.№ 708/2007г. по описа на РС-Ботевград не е погасено по давност, тъй като има извършени редица изпълнителни действия, които са обективирани в изисканите и приложени изпълнителни дела на съответните ЧСИ, включително с молба от длъжника да се издължи на три равни вноски, включително с предприемане на друго действие, че вискателят е отказал и предлага друг способ на изпълнение и всичко това е налично в приложените изпълнителни дела. Освен това твърди, че е противоречива съдебната практика и подаването на молба за образуване или преобразуване на изпълнителното производство е изпълнително действие , поради което моли да се отхвърли иска като неоснователен и недоказан и се присъдят направените по делото разноски от ответника, за които представя списък за разноските по чл.80 от ГПК/л.210/.

От събраните по делото доказателства, обсъдени във връзка със становищата на страните, съдът приема за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Не е спорно между страните, а и от представеното по делото копие от изпълнителен лист от 16.10.2013г. по гр. д. № 708/2007г. по описа на РС-Ботевград се установява, че на основание влязло в сила на 16.07.2013г. съдебно решение по гр.д.№ 708/2007г. по описа на РС-Ботевград ищецът Ц. Х. М. е осъден да заплати на ответника Б. С. З. на основание чл.55,

ал.1, пр.3 от ЗЗД сумата-главница от 2945лв., получена на отпаднало основание поради разваляне на Договор за ремонтна дейност, сключен между страните на 27.10.2006г., ведно със законната лихва върху горната сума-главница, считано от датата на предявяване на иска-22.11.2007г. до окончателното ѝ заплащане.

Съгласно приложеното гр.д.№ 708/2007г. по описа на РС-Ботевград, се установява, че Решение № 33 от 21.02.2012г. по гр.д.№ 708/2007г. по описа на РС-Ботевград е потвърдено с Решение № 454 от 01.11.2012г. по гр.д.№ 357/2012г. по описа на СОС и Определение № 879 от 16.07.2013г. по гр.д. №1940/2013г. на ВКС или съдебното решение по гр.д.№ 708/2017г. по описа на РС-Ботевград е влязло в сила на 16.07.2013г.

От приложеното заверено копие от изпълнително дело №20197930400719 по описа на ЧСИ с рег.№793-Н.Д., с район на действие СОС, се установява, че по молба на ответника Б. З. от 15.01.2014г. е направено искане за образуване на изпълнително дело въз основа на горепосочения изпълнителен лист, издаден срещу ищеца и е образувано изпълнително дело № 15/2014г. по описа на ЧСИ с рег. № 794-Я.С., с район на действие СОС.

След образуване на описаното по-горе изпълнително дело, на 27.10.2014г. е получена молба от длъжника Ц. Х. М., с която признава вземането и моли да изплати вземанията на равни месечни вноски в продължение на 18 месеца. Взыскателят Б. З. не е приела предложението, тъй като е поискала сумите да ѝ се изплатят на три вноски като последната е с падеж 21.02.2015г.

Длъжникът Ц. М. е започнал доброволно да внася през 2015г. суми по сметка на ЧСИ за погасяване на задълженията си по изпълнителното дело, отразени на гърба на изпълнителния лист.

С молба с вх.№ 1750 от 15.07.2015г. взыскателят е поискал налагане на възбрана върху собствени на длъжника идеални части от недвижим имот, находящ се в Ботевград. С молба от 08.02.2016г. по изпълнително дело № 15/2014г. по описа на ЧСИ с рег. № 794-Я.С., с район на действие СОС, входирана на 15.02.2016г. в СВ-Ботевград е поискано вписване на възбрана върху недвижим имот в Ботевград по изпълнителното дело.

Съгласно приложеното уведомително писмо, издадено на 05.05.2017г. от ЧСИ с рег. № 928-М. С., с район на действие СОС, се установява, че Архивът на ЧСИ с рег. № 794-Я.С., с район на действие СОС е прехвърлен на ЧСИ с рег. № 928-М. С. и поради тази причина изпълнително дело № 15/2014г. по описа на ЧСИ с рег. № 794-Я.С., с район на действие СОС е преобразувано в изпълнително дело № 20169280402558 по описа на ЧСИ с рег. № 928-М. С., с район на действие СОС. Горното уведомление е връчено на взыскателя Б. З. на 05.05.2017г.

С молба с вх.№ 6200 от 19.07.2019г. взыскателят Б. З. е поискала да бъде прехвърлено изпълнително дело № 20169280402558 по описа на ЧСИ с рег. № 928-М. С. на ЧСИ с рег. № 793-Н.Д., с район на действие СОС. С приемо-предавателен протокол от 20.12.2019г. е предадено изпълнително дело № 20169280402558 по описа на ЧСИ с рег. № 928-М. С., в което се съдържа и изпълнително дело № 15/2014г. по описа на ЧСИ с рег. №

794-Я.С., с район на действие СОС на ЧСИ с рег. № 793-Н.Д..

С Постановление от 04.02.2020г. ЧСИ с рег. № 793-Н.Д. е прекратила изпълнителното производство по изпълнително дело №20197930400719 по описа на ЧСИ с рег.№793-Н.Д., с район на действие СОС на основание чл.433, ал.1,т.8 от ГПК, тъй като в продължение на две години вискателят Б. З. не е поискала извършване на изпълнителни действия по изпълнителното дело срещу Ц. Х. М., образувано въз основа на изпълнителен лист, издаден по гр.д.№ 708/2007г. по описа на РС-Ботевград. На основание чл.433, ал.3 от ГПК са вдигнати наложените възбрани и запори по изпълнителното дело.

От приложеното писмо от ЧСИ с рег. № 793-Н.Д. се установява, че от направените отбелязвания от ЧСИ Я.С. върху изпълнителния лист, по изпълнителното дело е събрана сумата от 1000лв., която е изплатена както следва: на вискателя Б. З. – сумата от 797.50лв.; на ЧСИ Я.С. за такси- сумата от 197.90лв.; комисионни за банкови преводи- сумата от 4.60лв. По молба на вискателя Б. З. на 11.05.2023г. ѝ е върнат от ЧСИ с рег. № 793-Н.Д. оригинала на изпълнителен лист съгласно нейна молба от 05.05.2023г.

Съгласно приложеното копие от изпълнително дело № 20231810400083 по описа на ДСИ при РС-Ботевград, се установява, че по молба на вискателя Б. З. на 23.05.2023г. е образувано горното изпълнително дело. С молба от 02.06.2023г. е поискано от същия вискател налагане на възбрана на имотите, собственост на длъжника Ц. М.. По молба на ДСИ по изпълнително дело № 20231810400083 по описа на ДСИ при РС-Ботевград на 05.06.2023г. е вписана възбрана върху недвижими имоти, находящи се в Ботевград и във в.З.Зелин, край Ботевград. С Постановление е спряно изпълнителното производство по изпълнително дело № 20231810400083 по описа на ДСИ при РС-Ботевград на основание издадена Обезпечителна заповед № 6 от 17.07.2023г. по настоящето гр.д.№ 1064/2023г. по описа на РС-Ботевград.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Съдът намира, че така предявеният отрицателен установителен иск с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК във вр. с чл.439, ал.2 от ГПК е **допустим**, тъй като ищецът се позова на новонастъпили, след влизане в сила на съдебно решение по гр.д. № 708/2007г. по описа на РС-Ботевград, факти, на които длъжникът може да се позовава при оспорване на изпълнението по чл. 439 от ГПК.

Между страните е налице висящо изпълнително производство за събиране на вземането към момента на приключване на съдебното дирене, а именно изпълнително дело № 20231810400083 по описа на ДСИ при РС-Ботевград.

С отрицателния установителен иск за недължимост на суми по изпълнителния лист се цели установяване несъществуването на изпълняемото право, като при уважаването му, изпълнителният процес следва да бъде прекратен. Именно в прекратяване на воденото, принудително изпълнение се състои защитата, която се търси с отрицателния установителен иск за несъществуване на вземането. По време на висящността на принудителното изпълнение, длъжникът има правен интерес да установи твърдяното несъществуване на изпълняемото право, чрез предявяване на отрицателен установителен иск. Следва да се посочи също така, че целта на погасителната давност е своевременното упражняване на субективните граждански права. На кредитора чрез нея се отнема възможността да иска

принудително осъществяване на своето право. Това става, след като длъжникът упражни правото си да погаси с волеизявление пред съд правото на иск или правото на принудително изпълнение на кредитора поради това, че то не е упражнено в определен от закона срок от време. Според разпоредбата на чл. 120 от ЗЗД давността не се прилага служебно. Това означава, че освен изтичане на определен срок от време, за да настъпи погасителният ефект трябва да бъде направено и волеизявление от длъжника, че иска да се ползва от давността. Възражението за изтекла погасителна давност може да се направи само тогава, когато титулярът на вземането, за което е изтекла давността, иска да получи изпълнение. Ето защо възражението за изтекла погасителна давност не може да се направи извън исковия процес.

Разгледан **по същество** искът с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК във вр. с чл.439, ал.2 от ГПК е **основателен** и следва да се уважи изцяло като доказан, по следните правни съображения:

Разпоредбата на чл.439 от ГПК предвижда защита на длъжника по исков ред, след като кредиторът е предприел изпълнителни действия въз основа на изпълнителното основание. Законодателят е уредил защитата на длъжника да се основава само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

В случая ищецът основава исковата претенция на обстоятелството, че е изтекла давността за вземането след образуване на изпълнителното дело. С оглед на това следва да се приеме, че се позовава на юридически факт, настъпил след влизане в сила на 16.07.2013г. на съдебното решение по гр.д.№708/2007г. по описа на РС-Ботевград, което обуславя приложимост на защитата по реда на чл.439 от ГПК, тъй като изпълнителният лист от 16.10.2013г. по гр.д.№ 708/2007г. по описа на РС-Ботевград е издаден на основание влязло в сила съдебно решение.

Съгласно чл.116, б.„в“ от ЗЗД давността се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение на вземането. Съгласно задължителните разяснения по т. 10 от ТР № 2 от 26.06.2015г. по тълк. дело № 2/2013 г. на ВКС, ОСГТК, прекъсва давността предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя и или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя съгласно чл.18, ал.1 от ЗЧСИ): насочването на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т. н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др.

От събраните пред настоящата съдебна инстанция писмени доказателства- копия от изпълнително дело №20197930400719 по описа на ЧСИ с рег.№793-Н.Д., с район на действие СОС, в което се съдържат копия от изпълнително дело № 15/2014г. по описа на ЧСИ с рег. № 794-Я.С., с район на действие СОС, което е преобразувано в изпълнително дело № 20169280402558 по описа на ЧСИ с рег. № 928-М. С., с район на действие СОС и изпълнително дело № 20231810400083 по описа на ДСИ при РС-Ботевград, се установява, че след признаване на вземането и доброволното плащане на част от дължимите суми през 2015г. от длъжника Ц. М. и от налагане на възбрана върху недвижим имот на 08.02.2016г., вписана в СВ-Ботевград на 15.02.2016г. по образуването срещу него изпълнително дело №

15/2014г. по описа на ЧСИ с рег. № 794-Я.С., с район на действие СОС на основание издадения изпълнителен лист от 16.10.2013г. по гр.д.№ 708/2007г. по описа на БРС, не са извършвани изпълнителни действия за повече от пет години, за което по давност е прекратено правото на принудително изпълнение и това е налице и към дата 23.05.2023г., когато е образувано новото изпълнително производство, а именно висящото изпълнително дело 20231810400083 по описа на ДСИ при РС-Ботевград.

Съдът приема, че от вписването на възбраната на 15.02.2016г. до 23.05.2023г. не са извършвани изпълнителни действия, за което по давност е прекратено правото на принудително изпълнение.

След влизане на съдебното решение по гр.д.№ 708/2007г. по описа на РС-Ботевград на 16.07.2013г. погасителната давност е прекъсната на 27.10.2014г. с молбата на длъжника М., с която признава вземането и отправя покана за доброволно погасяване на задължението по делото съгласно чл.116, б.„а“ от ЗЗД. Освен това погасителната давност е прекъсната и с извършване на изпълнителното действие- вписване на възбрана в СВ-Ботевград на 15.02.2016г. по изп. д. № 15/2014г. по описа на ЧСИ-Я.С.. В този смисъл съдът не приема за основателни доводите на ищеца, отразени в исковата молба, че към 16.07.2018г. е изтекъл петгодишния погасителен срок, считано от влизане в сила на съдебното решение на 16.07.2013г.

Освен това съдът приема, че съгласно Тълкувателно решение № 3 от 28.03.2023 г. на ВКС по т. д. № 3/2020 г., ОСГТК-Погасителната давност не тече докато трае изпълнителният процес относно вземането по изпълнителни дела, образувани до приемането на 26.06.2015г. на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015г. по т. д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС. В случая изп. дело №15/2014г. по описа на ЧСИ Я.С. е образувано преди 26.06.2015г. и до тази дата не тече погасителна давност. Същата започва да тече от 26.06.2015г. и е прекъсната на 15.02.2016г. с вписването на възбрана върху недвижим имот, собственост на длъжника по същото изпълнително дело.

От 15.02.2016г. започва да тече нова погасителна давност и до образуването на новото изпълнително дело № 20231810400083 по описа на ДСИ при РС-Ботевград е изтекла петгодишната погасителна давност съгласно чл.117, ал.2 от ЗЗД.

Настоящият съдебен състав не споделя за основателно възражението на ответника, че молбата за образуване на изпълнително дело прекъсва давността, имайки предвид молбата на вискателя от 19.07.2019г., с която се иска прехвърляне на изпълнително дело № 20169280402558 по описа на ЧСИ с рег. № 928-М. С. на ЧСИ с рег. № 793-Н.Д., с район на действие СОС. Това е така, тъй като съгласно задължителните разяснения по т. 10 от ТР № 2 от 26.06.2015г. по тълк. дело № 2/2013 г. на ВКС, ОСГТК, прекъсва давността предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ, като не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др.

Настоящият съдебен състав приема, че в периода от налагане на възбрана на 15.02.2016г. по изпълнителното дело №15/2014г. по описа на ЧСИ Я.С. до образуване на 23.05.2023г. на висящото в момента изпълнително дело № 20231810400083 по описа на ДСИ при РС-Ботевград не е извършено изпълнително действие, което да прекъсне давността, като новата 5-годишна давност е изтекла в периода от 5 години след последното изпълнително действие на 15.02.2016г.

При изпълнителния процес давността се прекъсва многократно - с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие,

изграждащо съответния способ. Искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи, но по изричната разпоредба на закона давността се прекъсва с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение. Взыскателят трябва да поддържа със свои действия висиящността на изпълнителния процес като внася съответните такси и разноски за извършването на изпълнителните действия, изграждащи посочения от него изпълнителен способ (извършване на опис и оценка, предаване на описаното имущество на пазач, отваряне на помещения и изнасяне на вещите на длъжника и др.), както и като иска повторение на неуспешните изпълнителни действия и прилагането на нови изпълнителни способности. Нова давност започва да тече и с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение.

Неоснователно е възражението на ответника, че след като е образувано сега висиящото изпълнително дело № 20231810400083 по описа на ДСИ при РС-Ботевград не е изтекла петгодишната погасителна давност.

По делото не бяха представени никакви доказателства от страна на ответника за установяване на предприети от него действия за принудително изпълнение в петгодишен срок, считано от 15.02.2016г. Не бяха представени и доказателства за прекъсване или спиране на давността на някакво друго основание. Поради това следва да се приеме, че петгодишният давностен срок по чл.117, ал.2 от ЗЗД във връзка с чл.110 от ЗЗД по отношение на задължението на ищеца към ответника по силата на изпълнителен лист от 16.10.2013г., издаден по гр.дело № 708/2007 г. по описа на РС-Ботевград е изтекъл на 15.02.2021г. Поради изтеклата погасителна давност, ищецът не дължи на ответника сумите по процесния изпълнителен лист. Поради това предявеният иск се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че искът е основателен за това, че ищецът не дължи сумите по издадения срещу него изпълнителен лист от 16.10.2013г. по гр.д.№ 708/2007г. по описа на Ботевградски районен съд поради изтекла погасителна давност за принудителното им събиране. Давността е изтекла на 15.02.2021г., т.е. 5 години след като не са извършвани изпълнителни действия по изпълнително дело №15/2014г. по описа на ЧСИ Я.С., с район на действие СОС, за което по давност е прекратено правото на принудително изпълнение.

По отношение на сумата от 72.60 лева за разноски по изпълнителното дело и сумата от 648.34 лева - такса по чл. 53 от Тарифата за ДТ по ГПК, представляващи разноски по изпълнително дело № 20231810400083 по описа на ДСИ при РС-Ботевград, са недължими, тъй като същите са направени по новообразувано изпълнително дело, вземането по което е погасено по давност към датата на образуването му на 23.05.2023г.

ОТНОСНО РАЗНОСКИТЕ:

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът ще следва да заплати на ищеца направените от него разноски по делото в общ размер от 1503.01лв. за заплатени по делото държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.124, ал.1 от ГПК във вр. с чл.439, ал.2 от ГПК, че Ц. Х. М. от Б., ул.Ш. №., с ЕГН: ***** не дължи на Б. С. З. от Б., ж.к.С., бл.*, вх.*, ет.*, с ЕГН: ***** сумата-главница от 2 945 лева /две хиляди

деветстотин четиридесет и пет лева/, получена на отпаднало основание поради разваляне на договор за ремонтна дейност, сключен на 27.10.2006г., ведно със законната лихва за забава върху горната сума - главница, считано от 22.11.2007г. до окончателното ѝ изплащане /в размер от 4909.28 лева към датата на получаване на призовката за доброволно изпълнение на 25.05.2023г./, за които суми е издаден Изпълнителен лист от 16.10.2013г. по гр.д. № 708/2007г. по описа на Районен съд - Ботевград, които суми са предмет на принудително изпълнение по изпълнително дело № 20231810400083 по описа на Държавен съдебен изпълнител при Районен съд - Ботевград, поради погасено по давност право на принудително изпълнение, както и че не дължи сумата от 72.60 лева /седемдесет и два лева и 60 стотинки/ за разноси по изпълнителното дело и сумата от 648.34 лева /шестстотин четиридесет и осем лева и 34 стотинки/ - такса по чл. 53 от Тарифата за ДТ по ГПК, представляващи разноси по изпълнително дело № 20231810400083 по описа на ДСИ при Районен съд - Ботевград, тъй като същите са направени по новообразувано изпълнително дело, вземането, по което е погасено по давност към датата на образуването му.

ОСЪЖДА Б. С. З. от Б., ж.к.С., бл.*, вх.*, ет.*, с ЕГН: ***** да заплати на Ц. Х. М. от Б., ул.Ш. №., с ЕГН: ***** сумата от 1503.01лв./хиляда петстотин и три лева и една стотинка/ за направени разноси по делото пред настоящата съдебна инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ботевград: _____